

Câteva considerații despre îngeri
(08.11. 2025)

Frați credincioși

Dumnezeu a creat lumea îngerilor înainte de a crea lumea aceasta văzută și înainte de crearea omului. (Iov 38, 7). Îngerii sunt existențe mai presus de timp, dar nu sunt coeterne cu Dumnezeu, care era mai înainte de îngeri. –ne spune Sf. Dionisie Areopagitul. Omul trăiește în temporal, iar îngerii trăiesc în eternitate. Când omul va ajunge la incoruptibilitate și neschimbare atunci vom ajunge și noi în lumea îngerilor.

Îngerii au misiunea de a ajuta pe oameni să ajungă aproape de Dumnezeu și să urce tot mai mult în cunoașterea lui Dumnezeu, să se spiritualizeze progresiv. Îngerii slujesc deci, planului de mântuire a lumii și ei la rândul lor se îmbogățesc din relația cu oamenii. Legea Veche s-a dat prin îngeri, dar când Fiul lui Dumenzeu ia trup omenesc din Fecioara Maria, îngerii descoperă „înțelepciune multifelurită ” a lui Dumnezeu.

Sf Dionisie Areopagitul spune că sunt „mii de mii (milioane) sau zeci de mii de zeci de mii (miliarde)” și o ordine de neînchipuit a lor. Clement Alexandrinul presupune că îngerii sunt în număr infinit, iar numărul lor real îl știe doar cel care i-a creat. Așa cum există numeroase popoare și fiecare popor are mai multe neamuri, rase, tot așa este și în lumea îngerilor. Dacă lumea creată a lui Dumnezeu s-ar rezuma doar la crearea oamenilor, ar fi totuși o lume prea monotonă, de aceea Dumnezeu i-a creat și pe îngeri care arată dorința lui Dumnezeu de a exista diversitate în creație, atât în spațiul temporal cât și în cel spiritual.

Ca și oamenii, îngerii se bucură de propria lor fericire, o fericire care se naște din comuniune între ei, cu oamenii și cu Dumnezeu.

SF Grigorie Palama spune că: „Înainte de noi și pentru noi Dumnezeu a creat pe îngeri, pe care-i trimite să slujească acelora care, cum vorbește Sf Pavel (Evr 1, 14) o să moștenească mântuirea”[1]. Sf Dionisie Areopagitul spune că îngerii tind spre „imitarea lui Dumnezeu și dorind să-și modeleze chipul lor înțelegător după modelul dumnezeiesc originar”[2]. Există o ierarhie a slujirii în lumea îngerilor, dar această ierarhie de la inferior la superior nu trebuie înțeleasă într-o cheie de slugărnicie obositoare, chinuitoare. Ierarhia se bazează pe dăruire în ambele sensuri, de jos în sus și de sus în jos. Cel de pe treapta de jos slujește ca să se împărtășească și el de superioritatea celor de sus, sau dintr-o necesitate de ascultare, iar cele superioare slujesc dintr-o conștiință de răspundere, din datoria de a ajuta pe cei de jos și de a le face parte de surplusul lor - ne spune Sf. Pr. Stăniloae.[3] Fiul lui Dumnezeu se face slujitor al oamenilor. Omul este slujit de creație (de îngeri, de animale, de întregul habitat) și are multe la dispoziția sa, dar el la rândul său nu trebuie să slujească cuiva? Vietățile inferioare slujesc pentru trupul omului, iar îngerii pentru ca el să se mântuiască. „**Zic vouă, aşa se face bucurie îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos care se pocăieşte**” (Luca 15, 10).

Omul – ne spune Sf. Pr. Dumitru Staniloae - în comparție cu îngerii, are ceva superior și anume *darul creator,* cum nu-l au îngerii și totodată misiunea grea de a spiritualiza lumea văzută, de a transfigura natura materială.[4] Sfântul este un exemplu în acest sens.

[1] Sf Grigorie Palama, apud. Sf .Pr. Dumitru Stăniloae, Teologie Dogmatică Ortodoxă, tom 1, Ed Basilica, 2018, p. 444.
[2] Sf Dionisie Areopagitul apud. Sf .Pr. Dumitru Stăniloae, Teologie Dogmatică Ortodoxă, tom 1, Ed Basilica, 2018, p. 445.
[3] Sf .Pr. Dumitru Stăniloae, Teologie Dogmatică Ortodoxă, tom 1, ediția a V-a, Ed Basilica, 2018, p. 445.
[4] Sf .Pr. Dumitru Stăniloae, Teologie Dogmatică Ortodoxă, tom 1, ediția a V-a, Ed Basilica, 2018, p. 446.

În comparație cu îngerii, omul este și stăpânitor (ἄρχων) al materiei de pe pământ, pe când îngerii sunt doar slujitori ai lui Dumnezeu și oamenilor. Omul fiind creat după chipul lui Dumnezeu are în „sine puterea susținătoare și conducătoare de viață”[5] și deci puterea de a stăpâni.

Sf Dionisei Areopagitul spune că sunt 9 cete îngerești așezate în câte 3 grupuri: Serafimi, Heruvmi, Scaune; apoi Domnii, Puteri, Stăpânii, și în final: Începătorii, Arhangheli, Îngeri. Toate sunt în mișcare și trec prin: purificare, iluminare, desăvârșire[6]. Când ceata de jos este în faza purificării, ceata de mijloc este în faza iluminării, iar cea de sus în faza desăvârșirii. Cetele de mai jos sunt ajutate în urcușul lor de cele de mai sus.[7] Acest urcuș este un urcuș în cunoașterea lui Dumnezeu. Urcușul acesta este în spirală în jurul lui Dumnezeu, apropiindu-se tot mai mult de El. Dacă ar fi un urcuș în linie dreaptă, cel de jos ar privi mereu spre cele de mai sus nu și direct la Dumnezeu.[8] Acest urcuș este unul etern și deși este o mișcare continuă. Vorbim de o stabilitate, înțeleasă ca o permanentă menținere în ea. Ca un cerc care se învârte continuu, dar nu-și schimbă poziția spațială. Putem vedea acea spirală în jurul lui Dumnezeu și ca o coloană a infinitului în mișcare de înălțare și în același timp de apropiere de Dumnezeu.[9]

Toți avem un înger păzitor dat nouă de la botez. Cei nebotezați nu au înger păzitor, dar ei sunt ocrotiți de Dumnezeu.[10] Îngerul păzitor este lângă noi, iar când păcătuim el pleacă. Se depărtează, dar nu ne părăsește, ci ne urmărește mâhnit de departe – ne spune Sf. Paisie Aghioritul. Dacă onul simte prezența lui Dumnezeu, atunci simte și prezența îngerului păzitor. Trebuie să ne îngrijim să nu-l mâhnim pe

[5] Sf .Pr. Dumitru Stăniloae, Teologie Dogmatică Ortodoxă, tom 1, ediția a V-a, Ed Basilica, 2018, p. 447.
[6] Sf .Pr. Dumitru Stăniloae, Teologie Dogmatică Ortodoxă, tom 1, ediția a V-a, Ed Basilica, 2018, p. 465.
[7] Sf .Pr. Dumitru Stăniloae, Teologie Dogmatică Ortodoxă, tom 1, ediția a V-a, Ed Basilica, 2018, p. 465.
[8] Sf .Pr. Dumitru Stăniloae, Teologie Dogmatică Ortodoxă, tom 1, ediția a V-a, Ed Basilica, 2018, p. 446
[9] Sf .Pr. Dumitru Stăniloae, Teologie Dogmatică Ortodoxă, tom 1, ediția a V-a, Ed Basilica, 2018, p. 469.
[10] Cuv. Paisie Aghioritul, Despre rugăciune VI, Ed Evanghelismos, București 2013, p. 89.

îngerul nostru păzitor. Dacă ducem o viață duhovnicească, îngerul se bucură și nu se chinuiește pentru noi.

La moartea omului, sufletul este întâmpinat de îngeri „**Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraaam**”(Luca 16, 22). Observăm și în aceasta faptul că îngerii sunt interesați de oameni și le poartă de grijă până la sfârșitul vieții. Îngerii duc sufletul celui care tocmai a răposat într-o călătorie spre viața veșnică. Dar trebuie sî fim atenți pentru că unii îngeri pot fi și demoni care se deghizează în îngeri de lumină pentru a înșela sufletul. Demonii sunt și ei tot îngeri, dar îngeri căzuți care lucrează răul.

Îngerii se arată sub forma unor tineri plini de strălucire cu veșminte albe ca zăpada, adesea cu aripi. În Apus, ei apar de multe ori sub forma unor cupidoni, care nu au nimic de a face cu îngerii cei adevărați. Îngerii sunt „duhuri” și „pară ca de foc”. Sf. Ioan Damaschin spune că „atunci când sunt în ceruri nu sunt pe pământ, iar când sunt trimiși de Dumnezeu pe pământ nu rămân și în cer. Nu sunt limitați de pereți, de uși, de încuietori sau de peceți... ei nu apar așa cum sunt celor vrednici, cărora Dumnezeu va voi ca ei să se arate, ci sub o formă oarecare, în așa fel încât să-i poată vedea aceia cărora se arată”.[11]

Se pot spune multe lucruri despre îngeri. Eu am dorit să subliniez doar câteva aspecte pe care este bine să le cunoaștem. Așadar să ne rugăm îngerului nostru păzitor, să nu-l mâhnim cu păcatele noastre, căci dacă îl vom depărta de noi, atunci negreșit va veni îngerul cel rău care umblă ca un leu căutând pe cine să înghită.

Sfinte îngere păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi păcătoșii.

Pr. Barbacaru Bogdan-Vasile

[11] Sf Ioan Damaschin, apud. Serafim Rose, Sufletul după moarte, Ediția aIII-a, Sofia, Bucuresti, 2015, p. 40.